

Informatietechnologie als versneller

Door
Wicher F. Schönau,
Twynstra Gudde

Voor het behalen van de klimaatdoelen van Parijs zijn organisaties als gemeenten en scholen welhaast gedwongen om in hun vastgoedbeleid slimmer en vooral ook sneller te handelen. Informatietechnologie stelt ze daartoe in staat.

Vooral gemeenten zijn met hun grote vastgoedportefeuilles en centrale rol een belangrijke schakel in de klimaatopgave. Maar als we de verduurzaming van het vastgoed oppakken zoals nu vaak gebeurt, als lineair project met de gemeente of school als zelfstandige opdrachtgever, gaan we de klimaatopgave niet realiseren. Andere vormen van organiseren en samenwerken zijn nodig om de nog onbekende oplossingen te verkennen en benutten.

Anders organiseren

Het type organisatie dat het beste in staat is om de transitieopgave adequaat op te pakken is een netwerkorganisatie. Globaal ziet die er als volgt uit: het is een platte organisatie waarin met wisselende teams wordt gewerkt al naar gelang het vraagstuk. Voor zover sprake is van een strategie is die gebaseerd op registreren en responsief zijn naar de omgeving. In de besturing betekent dit dat alleen op output, outcome en processen wordt gestuurd. Uiteraard is daar competent en flexibel personeel voor nodig, waarbij de managementlaag de kunst van het loslaten verstaat en als een ondernemer de organisatie samen leidt. De top van de organisatie, het college van B&W of het schoolbestuur, vertoont een actieve vertegenwoordigende en besluitvormende stijl, waarbij de maatschappelijke agenda de koers bepaalt.

Heersende opvatting

Binnen de gemeente of school is de vastgoedorganisatie – als eigenaar of beheerder van de vastgoedportefeuille – een belangrijke speler in de klimaatopgave. Bij gemeenten en scholen is het echter ook nog een jong vakgebied, waardoor de vastgoedverantwoordelijken niet altijd een stevige positie hebben bij collega's en het bestuur van de organisatie aan tafel. De heersende opvatting is dat vastgoed dienend moet zijn aan de sociale beleidsdoelen en bijbehorende beleidsafdelingen, waarbij de gebouwen vaak worden gezien als kostenpost en niet als beleidsmiddel om de meer bredere maatschappelijke doelen aan de praat te krijgen of te versnellen.

Minder zicht

Daarbij zijn er wat betreft de betrouwbaarheid van de vastgoeddata en het gebruik van managementinformatie, grote verschillen tussen grote en kleine gemeenten en tussen verschillende scholen, blijkt uit onderzoek van Bouwstenen en Twynstra Gudde (2017).

